

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJASTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 18 DIN, NEDIJAŠKA 36 DIN, PODPORA VEČ KOT 36 DIN. — POSAMEZNA ŠTEV. 75 PAR. UREDNIŠTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, POLJANSKA C. 4. (ALOJZIJEVIŠČE). — ČEK. RAČ. ŠT. 16.078.

LETO V.

LJUBLJANA, PETEK 15. NOVEMBRA 1940.

ŠTEV. 10.

Prepričevalna zmaga katoliških akademikov

VOLITVE V DRUŠTVO SLUŠATELJEV JURID. FAKULTETE

VRVENJE V DVORANI

V petek 8. t. m. popoldne se je vršil v zbornični dvorani univerze občni zbor Društva slušateljev juridične fakultete. Ob treh je bila zbornica nabita do zadnjega kotička. Sedeže na desnici so zasedli katoliški akademiki. V centru so se utaborili člani J. N. A. D. Jugoslavije. Za njimi so stali in sedeli jugoslavijanski disidenti. Levico pa so napolnili zborišči, ki so komuniste potisnili prav v skrajni levi kot. Vse skupine so širile letake, hoteč izrabiti še zadnje trenutke pred začetkom občnega zbora za propagando. Vneti agitatorji so hodili med klopmi in delili letake, drugi so stali pri vходу in vstopajočim potiskali letake v roke, nekateri pa so jih metali v zrak, da so se frfotaje razletavali na vse strani.

POROČILA ODBORNIKOV

V že precej zakajeni in mlace mračni dvorani je predsednik tov. Vilfan Sergij, ki je bil lani izvoljen kot kandidat katoliškega dijaštva, začel občni zbor. Po stvarnih in izčrpnih poročilih drugih odbornikov, je tov. predsednik v obširnem referatu podal celotno sliko o delovanju odbora. Odbor je v primeri s prejšnjimi odbori razvil veliko delavnost. Društvo je dobilo v letošnji poslovni dobi poslovnik, ki sta ga z velikim trudom izdelala predsednik in tajnik. Povečala se je zaloga skript in uredila knjižnica. Društvo se je rešilo dolgov in stari odbor predaja novemu odboru gotovino v znesku več tisoč dinarjev.

Poudariti je treba, da imajo pri uspehih odbora levji delež odborniki ki so bili izvoljeni na naši listi.

Poročilo revizijskega odbora, v katerem je odbor dobil razrešnico s pohvalo, je občni zbor soglasno sprejel.

DEBATA O AVTONOMIJI

Pri slučajnostih se je razvila mestoma zelo ostra debata o univerzitetni avtonomiji.

Komunisti — sami sebe so imenovali »progresivni akademiki« — so se hoteli namreč predstaviti kot zagovorniki te avtonomije pri nas, ko vendar v Sovjetiji ni nobenega sledu o njej.

Govorniki so pa v svojih izjavah jasno prikazali in na mnogih zgledih dokazali, da so ravno komunistični akademiki tisti, ki univerzitetno avtonomijo najbolj izpodjedajo.

PROTIKOMUNISTIČNA RESOLUCIJA

Tovariša Cergol in Ivanetič sta prikazala razmere na beograjski univerzi, kjer komunisti terorizirajo ostale slušatelje, jih silijo v svoja društva, preprečujejo predavanja nekomunističnih profesorjev, skratka uganjajo pravo teroristično diktaturo.

Spontano ogorčenje vseh narodno zavednih slovenskih akademikov proti komunističnemu izrabljanju akademskih pravic je našlo izraza v resoluciji, ki jo je predlagal občenemu zboru tovarš Mihelčič, nosilec katoliške liste.

Resolucija zahteva, da odbor DSJF vodi odločno borbo proti zločinski zlorabi avtonomije in poudarja, da slovenski akademiki ne bodo dopustili, da bi peščica komunističnih izdajalcev po beograjskem zgledu terorizirala ostale akademike in onemogočala resno znanstveno delo.

Resolucija je bila sprejeta z ogromno večino. Proti so glasovali le maloštevilni komunisti in njih simpatizerji, med katerimi obojimi smo opazili vrsto sinov višjih presitih buržujskih rodbin.

LEPA ZMAGA PRI VOLITVAH

Pri volitvah, ki so se vršile v soboto od osmih zjutraj do ene popoldne pod predsedstvom univerzitetnega prof. dr. I. Tomšiča, je z absolutno večino zmagala slovenska lista katoliških akademikov z nosilecem Francem Mihelčičem, cand. iur.

Rezultati volitev so sledeči:

Slovenska lista katoliških akad. . 168 gl. (61%)
Lista »Jugoslavije« 70 gl. (25%)
Lista marks. akad. 38 gl. (14%)

Marksisti so padli od lani za 25 glasov, lista »Jugoslavije« pa za 50 glasov. Disidentje »Jugoslavije«, »Edinstvo« in »Zarja« se volitev niso uradno udeležili.

»ZARJA«

»Zarja« se na vabila za poganjanja za skupno katoliško listo ni odzvala, za volitve pa je dala svojim članom »proste roke«. Volitev pa se je udeležilo le majhno število zarjanskih juristov, ki so oddali glasove za katoliško listo.

»Katoliški list«, ki je oficiozno glasilo škofovskih konferenc, je v svoji številki z dne 7. nov. 1940 prinesel kratek članek v katerem govori o zadržanju Straže v zadevi stanovstva. Prinašamo ga v celoti.

REORGANIZACIJA KATOLIČKIH AKADEMSKIH DRUŠTVA.

Na ljubljanskem sveučilišču postoji večji broj katoliških akademskih društev, grupiranih prema pojedinim fakultetima. Tako imadu pravnici, medicinari, filozofi, tehničari svoja zasebna društva. Pored tih društva postoje i društva, koja okupljaju slušace raznih fakulteta. Već se duže vrijeme vodila debata u slovenskoj katoličkoj javno, javnosti da li trebaju sva akademska biti organizovana na fakultetskoj pripadnosti, ili ne.

Sada je ta debata praktično završena pismom, što ga je ljubljanski biskup preuzv. g. dr. G. Rožman upravitelj početkom akademske godine svima akademskim društvima. U pismu, među ostalim stoji: »Prilike vremena kod nas više ne dozvoljavaju luksusa, da se akademska društva bave svim mogućim problemima, koji doduše nisu bez značenja, ali leže izvan struke, koju članovi studijaju, dok pripuštaju bez primjerne korekture, da strukovni studij potamnuje pravilno gledanje na svijet i život... Uverjen sam, da te potrebe vremena zahtijevaju, da katolička akademska društva promijene dosadašnji, već zastarjeli nesavremeni sistem i da se svim mladenačkim elanom posvete odgovoru katoličkih strukovnjaka na svakom fakultetu.

Iz same stvari — bez ozira na to, da li se koji autoritet za to izjasnio ili ne — jasno je, da tu zadaću mogu najbolje izvršiti društva, osnovana po strukama, po fakultetima.

Zajednička ili miješana društva, ne mogu tako potpuno izvršiti toga zadatka, kako treba, iako su razdijeljena po strukama u odsjeke. S odsjecima istih struka u više društva se umnožuje rad, ali ne plodovi, te se povećavaju plohe međusobnih trvenja.

U daljem dijelu pisma preuzv. g. dr. Rožman ističe, da raspravljanju zajedničkih problema mogu služiti međudruštveni sastanci, koje će prirediti Akademski Zveza. Ideal akademskih društva jesu društva uređena prema fakultetima.

Pri nas dajaju razni vzgojitelji najbolje nasvete, toda današnja mladina je vedno slabša, vedno manj disciplinirana in vlijudna. Angleži pa o teh vprašanjih ne razpravljajo mnogo in vendar je značaj Angleža vse drugače oblikovan kakor pa značaji, ki jih srečavamo vsak dan pri nas. Odkod ta pojav? Pričuje vrstice naj odgovore na to vprašanje.

SPOŠTUJ!

Prvo, kar Anglež zahteva od otroka, je globoko spoštovanje do očeta in matere, pa ne le do njih, ampak do vseh, ki so starejši od njega; prav posebno pa učijo otroka, da mora spoštovati tudi one, ki so po socialnem položaju nižji od njega, kakor so n. pr. služabniki. Takoj v prvih letih že vadijo starši otroka govoriti resnico v vsakem slučaju brez izjeme. Brez dovoljenja staršev ne sme ničesar vzeti in v pogovor med odraslimi nima dostopa.

PRVO JE ZNAČAJ, NE ZNANJE

Okoli devetega leta pošljejo otroka v »zasebno šolo«, kjer ostane do 14. leta, nato v kakšno »javno šolo«, ki pa ni državna, ker prepušča država skrb za šole privatnikom. Učitelji pazijo zlasti na to, da si učenci pridobijo lep značaj, važnosti znanja pa ne pretiravajo kakor drugje v Evropi, kjer se skuša mlademu dijaku vteptati čim več potrebnih in nepotrebnih reči v glavo, vzgoja značaja pa se pusti popolnoma ob strani.

PODREDITEV POD SKUPNO DOBRO

Angleška vzgoja poudarja, da je čast odvisna od zaslug in navaja dijaka zlasti na to, da se kdo ne postavlja nad druge. S tem naj bi mlad fant dobil smisel za spoštovanje avtoritete in si ohranil zavest, da se je dolžan podrediti, če zahteva to skupno dobro, kakor tudi postaviti celega moža na mestu, kamor ga pokliče domovina.

STROGA POŠTENOST V IGRI

Izvrstno vzgojno sredstvo je tudi šport. Pri njem se nauči mladi Anglež junaško prenašati

fizično bol, a vendar to ni glavni namen športa. Glavni namen je poštenost v igri. Goljufijo strogo kaznujejo, zato pomeni v angleščini izraz »fair play« (poštena igra) isto kakor biti vseskozi pošten in pravičen. Na angleški način gojeni šport pa mladeniča tudi uči, da podredi svoje interese in svoje sposobnosti družbi, oziroma oni stranki, za katero igra.

DA BOŠ KORISTEN ČLAN CELOTE!

Kdor se tako nauči vsak čas sebe premagati, pustiti drugemu prednost v korist celoti in se odreči osebnim uspehom v prid splošnosti, si je pridobil dragoceno čednost za vse življenje, ki mu je neobhodno potrebna v vsaki javni službi, najbolj pa v politiki.

ŠPORTNA BORBA — BREZ ZAVISTI IN RBEZ ZANIČEVANJA

Pravi športnik pa tudi veselje nad igro kot tako više ceni nego zmago. Nasprotnika, ako je poražen, nihče ne zaničuje in obe stranki sta prvi hip po najhujši borbi, pa naj je še tako dolgo trajala, najboljši prijatelji.

OBČNI BLAGOR MU JE VEČ KOT STRANKARSKA ALI STRUJARSKA ZAGRIZENOST

Kakšnega pomena je tak značaj za praktično življenje, je na prvi pogled jasno. Tak mladenič bo, kadar bo kot mož poklican v areno, tudi kot zvest pristaš te ali one stranke stal visoko nad tisto zagrizenostjo, ki ne podreja stranke občenemu blagru, ampak stranko postavlja nad občni blagor. Iz vsake borbe, v katero se lahko zaplete državljani, bo izključeval vsakršno sovraštvo in nepoštenost.

NAJPOPOLNEJŠI — KDOR NAJMANJ MISLI NASE

Kratko rečeno: Za najpopolnejšega smatra Anglež tistega, ki je najbolj nesebičen in ki najmanj misli nase. Čim bolj tak človek čuti, da ima nekatere dobre lastnosti, tem manj je sam s seboj zadovoljen in tem bolj je pripravljen služiti drugim.

Iz publikacije „Rdeče mreže“

SCHMITH SE VRNE V SSSR
NE VEČ KOT KOMUNISTIČNI
ODPOSLANEC, MARVEČ KOT
PREPROST DELAVEC

»Tokrat nas ni pričakovalo nobeno zastopstvo v Belostrovu. Nobene godbe, nobenega pozdravnega govora. Videli smo samo siromašne, izstradane kmete, ki so šli z mračnimi pogledi mimo nas. Približali smo se jim in zaklicali: »Živela Sovjetska zveza, živela rdeča armada!« A molče so šli naprej. Blizu postaje so se gnetle skupine raztrganih žensk in otrok. Slišali smo mrmranje: »Že spet tuji! Ti ne bodo umirali od gladi kakor mi!«

Brž smo si poiskali restavracijo. Ob vходу nam je udaril v nos huda, gnil smrad. Mize so bile prazne, oguljene in posejane s smrdljivimi ribjimi ostanki. Natakari so imele pladnje, ki so nekad nedvomno bili beli, zdaj pa mastni in umazani; vode gotovo že niso videli mesece in mesece. Že ob pogledu na prostor so se nekateri obotavljali, da bi kaj naročili. Končno pa so zahtevali jedilni list. Postrežnica je odvrnila, da ni drugega kakor »ribny sup« (ribja juha), ki velja 49 kopejk.

Ko je bila juha pred nami, smo se začudeni spogledali. Smrad te grozne čorbe je bil nepopisen; videti je bilo, ko da so ribe kar cele skuhal, ne da bi jih poprej otrebili. Na vrhu so plavale oči in glave. Juha je bila ko pomije. Zelenjave ni bilo nikjer. Strežnica, ki je opazila, da smo tuji, nam je prinesla — da bi nam ustregla — kos kislega črnega kruha, ki je imel okus po ilovici.

Kdor je naročil juho, jo je okusil in pustil. Drugi pa niso hoteli nič naročiti...

Skoraj bi se bil pogreznil od sramu.

Zena se je obrnila k meni in vprašala: »Andrew, zakaj tudi ti ne ješ? Zdaj si v delavskem raj, zdaj moraš jesti!«

Ko smo odhajali, smo videli, kako je gruča razcapanih mož in žena planila k mizam, kjer smo prej sedeli. Strastno so pogoltnili vse, kar so našli.

*

KRUTOST BREZ PRIMERE

»V ulični borbi, v fizičnem uničenju sovražnika ne sme biti nikakega prizanašanja. Vsakršen znak človeškega čustvovanja, ki

bi ga proletarstvo kazalo nasproti razrednim sovražnikom med oboroženo borbo, ustvarja samo nove težave in lahko dovede do poloma vsega gibanja, če se razmere obrnejo proti nam.«

»Napad mora priti iznenada in najprej je treba pomoriti vse voditelje na drugi strani, nato pa še iztrebiti vse tiste, ki bi se utegnili zoperstavljeni uspehu vstaje« (str. 203, 206, 208).

*

IZPODKOPAVANJE DRŽAVNIH ARMAD

»Internacionala mladih komunistov se bo najbrž razvila v najmočnejše orožje komunistične internacionale za razkroj imperia-lističnih in buržujskih armad... Oklenili se bomo navade, da bomo prigovarjali mladim delavcem, naj se ne upirajo vojaški službi, marveč naj stopajo v armado, da bi se v korist proletariata priučili umetnosti vojskovanja in tam vodili razkrojevalno delo v korist komunizma.« (Mednarodna tiskovna korespondenca, 1. avgusta 1928.)

Izveček iz resolucije 12. kongresa komunistične stranke Velike Britanije 1932:

»Stranka mora pospeševati množično delovanje proti militarizmu s tem, da se loti armadnih, mornariških in letalskih rezervistov ter delavcev v domači obrambi.«

Vrhovni državni pravdnik Anglije je v svojem govoru v parlamentu leta 1935 dejal:

»Čete so danes vdane. A obstoja neka organizacija s premišljenim načrtom, da bi spreverila to srečanje. To organizacijo podpirajo denarno in vodijo iz tujine.«

*

PODTALNO ROVARJENJE

Iz letaka, ki ga je objavila Delavska stranka pod naslovom »Komunistični sončni sestav«:

»Razen maloštevilnim voditeljem ni nikomur znano, kateri so člani komunistične stranke Velike Britanije. To je tajna družba. Ne izdaja nobenega blagajniškega poročila. Letno poročilo strankinih kongresov opušča imena govornikov. Celo sestava osrednjega odbora stranke je neznana. Odkrito so priporočali in uporabljali zarotniške metode v odnosih med odborniki stranke in organizacijami, ki naj bi služile kot »transmisijski jermeni.«

Slab tisk ruši družine in narode

Italijanski katoliški dnevniki so prinesli poročila, ki pričajo, kako globoko je padla morala in svetost zakona v Združenih državah.

Najbolj žalostno je, da ameriški tisk na dolgo in široko opisuje razne ločitve in s svojim pisanjem pospešuje razkroj že itak razrvanega družinskega življenja. Tako ameriški listi prav z navdušenjem poročajo, kako je neka Evgenija Wilson dosegla ločitev s tem, da je moža pred sodniki obtožila, da si je v nekem javnem lokalu po kosilu pred gosti očistil nohte. In sodniki so seveda smatrali ta dogodek za zadosten razlog, da so zakon razveljavili. Neki devetnajstletni Stimson se je ločil od svoje štirinajstletne žene, zato, ker še ni znala skrbeti za hišno snago. V Los Angelesu se je neki Roosevelt hvalil, kako mu je uspelo, da se je v eni minuti pred pristojnimi oblastmi ločil od žene. Neka gospa Henry se je v 12 urah ločila in vnovič poročila.

Tako živijo sedaj v Ameriki. Ali ni potem čudno, da število prebivalstva pada in da narodi, ki žive po ameriškem vzoru, vedno bolj propadajo in niso zmožni niti najmanjše obrambe, če jih napade sovražnik. Italijanski listi upravičeno trdijo, da niso največji sovražniki Združenih držav Japonci, komunisti in banditi, ampak taki sodniki in tak tisk, ki sistematično pomagajo vršiti to, kar je Kristus postavil za osnovo človeške družbe — krščansko družino.

VEZAVA »BORCEV«

Rok za oddajo letnikov »Borcev« v vezavo podaljšujemo do dneva izida kazala. Po tem dnevu letnikov ne bomo več sprejemali.

Cena vezave za en letnik je 14.— din. Denar je treba izročiti poverjeniku obenem z »Borcem« ali pa upravi »Borcev«, Ljubljana, Poljanska 4. Tisti, ki so za vezavo plačali še po lanski ceni, bodo morali doplačati, ko bodo prejeli vezane »Borcev«, ker sicer jim poverjenik »Borcev« ne bo smel izročiti.

Če želi kak naročnik dobiti vezan letnik po pošti, mu bo uprava sporočila še pošne stroške.

Lav na atakih

Tedaj pristopi vojak k poveljniku in reče: »Gospod, molči. Če ga bomo še naprej tolkli, nam bo umrl.«

S krvavečimi ranami ga puste ležati na tleh. Okoli plamenečih ognjev pa se začne nočno veseljačenje.

Tiho odmeva mučenčevo stokanje v oglušujoče veseljačenje. Zato Haraguro ukaže: »Odnosite ga! V kočo k ujetnikom ga nesite! Ti naj poslušajo njegovo godbo. Jaz jo nočem!«

Življenje okoli ognjev postaja vedno bolj divje. Haraguro venomer pije. Danes mora izplakniti veliko jeze.

Ko se zvečer zopet zapro vrata svetišča, ponovno zapustita padre-sama in Akira skrivališče. Deček odide, da bi, če le mogoče, prinesel hrane. Nakaura pa hodil po poteh parka, ki jih razsvetljuje mesečina, in si razteza svoje ude. Tiho moli. Počuti se svežega, ker sta danes ves dan varno spala za Budhovo sliko.

Hitreje kot včeraj se Akira vrne.

»Padre-sama, povsod je varno, v gozdu ni nikogar. Vojaški so vsi v vasi in pijejo sako. Zunaj bova lahko jedla in morda boste lahko govorili z mojim dedom Ojisanom.«

Padre-sama takoj uvidi položaj. Ubogi kristjani so uklenjeni. Kaj bodo neki napravili z njimi? Kakšni so načrti zasledovalcev?

Previdno se vračata oba po poti, po kateri sta prej bežala. Poznata jo. Zelo dobro sta si pri svojem begu zapomnila vsako malenkost. Že zagledata v vasi ognje. Tudi petje in vpitje vedno razločneje slišita.

Ko dospeta na gozdni obronek, vidita vso vas pred seboj. Nakauri se zdi položaj skoraj vznemirljiv. Kaj se je prav za prav zgodilo? Pri gozdu ni nobene straže. Samo dva človeka sedita pri Tomaževi koči, še dva sedita pri ognju, okoli katerega čepijo vaščani, jedo svoj riž in pijejo sako.

Položaj je še tak, da si ne upata iti v vas.

Okoli ognjev nekateri utihnejo. Straže pri vaščanih pijejo z veliko vnemo. Haraguro in Kenkacuki praznujeta svojo prihodnjo zmago in si medsebojno prisegata, da bosta krščanskega bonca ujela v Bucnu. Njune besede se v goddu razločno slišijo.

Še enkrat gre ronin k stražam in jim zabiča opreznost. Zdi se, da onadva pri koči res nočeta piti. Oba voditelja vzameta sako in izgine v eni izmed koč.

Ko poveljnika odideta, postane drhal še bolj divja. Vojaški drug za drugim izginejo v hišice in tudi vaščani poležejo. Celo stražarja ob Tomaževi koči gresta, ko sta še enkrat vse pregledala, k ognju. Krepko se poslužita ostankov. Česa naj bi se pa bala? Ujetniki so uklenjeni. Jamaguški kristjan se še ganiti ne more. Od katere strani naj sicer še preti nevarnost? Vso noč stražiti, ne da bi bila saka, to bi bila neumnost. Jutri se bosta pa zbudila še pred svitom.

Še mine napet trenutek, potem prosi Akira padre-samo, naj mu dovoli oditi. Ta ga nekaj časa še zadržuje, toda mu končno dovoli. Zdi se, da sta stražarja pri Tomaževi koči zaspala. Oprezno se Akira plazil v senci naprej in pride k Ojisanovi hiši. Še duhovnik, ki je vedel, kam je mladenič namenjen, ga izgubi izpred oči zaradi pojemajoče luči ugašajočih ognjev.

Akira se hitro vrne, pozabil je koraj na previdnost, in reče: »Padre-sama, pridite z menoj! Ronini so bili jamaguškega kristjana. Umira. Hoče vas še enkrat videti! Pridite, stražarja pri vratih spita!«

Nakaura se sedaj nič več ne pomišlja. Kolikokrat je blagoslovil kristjane na grmadah! Kolikokrat je hodil v ječe v največji nevarnosti, da jim je prinašal Odrašenika na zadnji poti, na poti k mučeništvu!

Ne da bi ju kdo videl prideta k hiši. Sprednja in zadnja vrata razsvetljuje sij ognja, toda zadnja vrata so vendar manj osvetljena. Zato hitita tja in se skrijeta v temo. Tu ne gre. V ozkih vratih sedi stražar. S hrbotom je naslonjen na eno stran vrat, z nogami se pa opira na drugo stran. Glavo naslanja na kolena. Spi. Toda da bi prišla v hišo, ne moreta tvegati. Poskusiti morata pri sprednjih vratih.

Lahno potka padre-sama na steno. To lahko tvega, ker je slišal drugega stražarja smrčati.

»Padre-sama?« se sliši iz notranjosti.

»Zadaj ne moreva noter. Tam čepi stražar. Kako je spredaj?«

Tu gre. Ta spi pri vratih. Pridita hitro! Furancisuko iz Jamagučija je tukaj. Umira in te hoče še enkrat videti.«

Furancisuko, njegov zvesti spremljevalec! On je torej kristjan iz Jamagučija! Počasi gre duhovnik k vratom. Furancisuko, kako rad bi hitel! Toda to bi bilo nevarno. Tako ga pa bodo, čeprav kdo bedi, smatrali za vojaka. Akira hitro uboga. Duhovnik ga dvigne čez pijanega ronina.

Kakšna slika! Trije higojski kristjani so uklenjeni. Na tleh leži v svoji krvi mučenec. Pri vratih spita dva pijana ronina.

Profesor Maklecov o tisku kot povzročitelju zločinov

Že mnogokrat smo opozarjali na veliki vpliv, ki ga ima tisk v današnjem času, in še posebej na slabi vpliv, ki ga lahko ima dnevno časopisje, če ne podreja svoje pisanja moralnim zakonom in se ne zaveda svoje velike odgovornosti pred Bogom. Nasprotniki so seveda vsakokrat odgovarjali s starimi frazami o nazadnjaštvu, da ljudje niso več tako neumni itd. Toda znanost, ravno tista znanost, ki jo hočejo povzdigovati nad vero, potrjuje vedno bolj, da imamo prav — mi.

29. oktobra je imel profesor ljubljanske univerze Aleksander Maklecov predavanje o »tisku kot činitelju kriminalitete«. Predavatelju pač nihče ne bo mogel reči, da govori z »nazadnjaškega stališča vere«. V kratkem povzemamo njegove zanimive ugotovitve.

V našem časopisju se pojavljajo natančni opisi raznih zločinov, ki se v njih prikazujejo zločinci kot nekaki junaki, objavljajo njihove slike in podrobni življenjepisi. Vse to vpliva na nizke nagone, pa še posebno škoduje mladini, ki je v dobi svojega dozorevanja nagnjena k bujni domišljiji in posnemanju. Podrobno opisovanje zločinov povzroča njih širjenje. Mladi zločinci so že dostikrat izpovedali na sodišču, da so se zločinov naučili iz časopisov. Nalezljivost zločinov potom časopisja je dokazana.

Velik vpliv na zločinstvenost imajo razni oglasi v listih, mnoge reklame za filme, ki so preračunane na najnižje človeške nagone, mnoge reklame za razne knjige in razprave o seksualnih problemih in drugo. Dokazano je, da se mladina zanima najbolj prav za take oglase, za poročila o umorih, samomorih in podobne stvari.

Preurediti našo zakonodajo, kakor so jo že v nekaterih državah, zaščititi našo mladino pred slabimi vplivi dnevnega časopisja, ki se ne zaveda svoje naloge in svoje odgovornosti, v ta poziv je izzvenelo predavanje g. Maklecova.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijonska tiskarna, Groblje - Domžale (A. Trontelj).